

LA MÚSICA EN TEMPS DE COVID-19

Tot va començar un 25 de febrer. Una italiana va donar positiu en Covid-19, però ningú es podia imaginar com acabariem. En aquell temps tot allò era una broma de: -Tens Covid-19, jajaja! Però el 13 de març tot va canviar. Vam passar de :- Aquell porta-mascareta, què fa? a :- Papa, t'has deixat la mascareta, corre!

I quan ens van confinar, tot aquell avorriment que podríem haver patit a casa, es va curar amb aquell veí que tocava la guitarra al balcó. Perquè es podria dir que la música es la cura de l'avorriment.

Nosaltres encara vam poder sortir al carrer però, hem pensat en aquell home gran, que havia d'estar tancat a casa sense poder fer res, i que quan anava la seva filla a tocar-li la guitarra? es posava tan content! Algunes persones grans, que havien d'estar soles a casa, quan es posaven aquella música que els relaxava, s'oblidaven d'aquesta pandèmia que estavem vivint.

Aquest any ha estat molt difícil, però la música ha estat la nostra ajuda, la nostra fortalesa, la nostra cura, ha estat tot.

I a tots ens ha ajudat a no sentir-nos sols.

La música per a mi és una vacuna contra la soletat. No sé que hagués fet si la música no m'hagués acompanyat.